

(2000/C 374 E/207)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-0871/00**υποβολή: Alejandro Agag Longo (PPE-DE) προς την Επιτροπή**

(22 Μαρτίου 2000)

Θέμα: Ίδρυση επιχειρήσεων

Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΟΣΑ, ο αριθμός των κανονιστικών πράξεων που απαιτούνται για την ίδρυση μιας επιχείρησης κυμαίνεται μεταξύ 2 ή 3 στη Δανία και έως 28 στην Ελλάδα.

Πιστεύει η Επιτροπή ότι οι διαφορές αυτές μεταξύ των κρατών μελών ευνοούν τη σύσταση νέων επιχειρήσεων και κυρίως από τους νέους; Σκοπεύει η Επιτροπή να αναλάβει συγκεκριμένα πρωτοβουλία για να εξαλειφθεί αυτή η εμφανής στρέβλωση της ενιαίας αγοράς;

Απάντηση του κ. Liikanen Εξ ονόματος της Επιτροπής

(26 Απριλίου 2000)

Η Επιτροπή συμμερίζεται απόλυτα την ανησυχία του αξιότιμου βουλευτή σχετικά με το ρυθμιστικό φόρτο που εξακολουθεί να συνεπάγεται η σύσταση επιχείρησης σε ορισμένα κράτη μέλη και θεωρεί ότι προέχει η απλούστευση των διατυπώσεων που συνεπάγεται η φάση εκκίνησης.

Για το λόγο αυτό η Επιτροπή, ενώ θεωρεί ότι το θέμα αυτό αφορά πρωταρχικά τις εθνικές κυβερνήσεις, στην έκθεση BEST⁽¹⁾ ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να ασχοληθούν με το πρόβλημα αυτό και στηρίζει τις προσπάθειές τους να ξεύρουν απλούστερες και πιο ενδεδειγμένες λύσεις.

Στην έκθεση BEST τα κράτη μέλη καλούνται να διευκολύνουν τη σύσταση επιχειρήσεων. Σύμφωνα με τη συνέχεια που δόθηκε στην εν λόγω έκθεση⁽²⁾, η Επιτροπή παρακολουθεί και αξιολογεί την πρόοδο που σημειώνουν τα κράτη μέλη και ενημερώνεται για τις ορθές πρακτικές. Η Επιτροπή θα εκδώσει έκθεση σχετικά με τις εξελίξεις αυτές σε ένα μεταγενέστερο στάδιο στη διάρκεια του έτους.

Επιπλέον η Επιτροπή, στο πλαίσιο των συντονισμένων ενεργειών της⁽³⁾, υποστηρίζει τα κράτη μέλη στη διαδικασία ανταλλαγής ορθών πρακτικών. Ένα καλό παράδειγμα γι' αυτό αποτελούν τα γαλλικά κέντρα «Centres de formalités d'entreprises», που έχουν απλουστεύσει σε μεγάλο βαθμό τις διαδικασίες εκκίνησης. Εξάλλου, υπάρχουν ενθαρρυντικές ενδείξεις από ορισμένα κράτη μέλη που αξιοποιούν την εμπειρία των υπολοίπων. Για παράδειγμα, το πορτογαλικό δίκτυο «Centro de Formalidades das Empresas», που επέτυχε να μειώσει το συνήθη χρόνο εκκίνησης επιχειρήσεων από έξι μήνες που ήταν αρχικά σε περίπου δεκαπέντε ημέρες, αξιοποίησε τη γαλλική εμπειρία.

Η διαδικασία συγκριτικής αξιολόγησης (benchmarking) αποτελεί σημαντικό εργαλείο για την επισημάνση των διαφορών και της πραγματοποιούμενης προόδου, και η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να την εφαρμόζει στον τομέα του επιχειρηματικού πνεύματος και της καινοτομίας, ως σημείο αναφοράς μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών.

(1) Έκθεση της ομάδας για την απλούστευση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος. Διατίθεται στην ακόλουθη διεύθυνση στο Internet: http://europa.eu.int/comm/dg_23/gen_policy.

(2) Σχέδιο δράσης για την προώθηση του επιχειρηματικού πνεύματος και της ανταγωνιστικότητας. Διατίθεται στην ακόλουθη διεύθυνση στο Internet: http://europa.eu.int/comm/dg_23/gen_policy.

(3) Παρουσιάζεται στην πρόσφατη έκθεση σχετικά με τις συντονισμένες ενέργειες που εκδόθηκε από την Επιτροπή στις 9 Νοεμβρίου 1999 και υποβλήθηκε στο Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο, COM(1999)569 τελικό.

(2000/C 374 E/208)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ P-0877/00**υποβολή: Karin Riis-Jørgensen (ELDR) προς την Επιτροπή**

(16 Μαρτίου 2000)

Θέμα: Μη θεμιτή κρατική ενίσχυση του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Δανίας (DSB)

Οι δημόσιες συγκοινωνίες μεταξύ της Κοπεγχάγης και της νήσου Ærø διασφαλίζονται από δύο φορείς παροχής υπηρεσιών, από μια ιδιωτική εταιρία εκμετάλλευσης πούλμαν αφενός, και από τον κρατικό οργανισμό σιδηροδρόμων της Δανίας (DSB) που διασφαλίζει τη σιδηροδρομική σύνδεση αφετέρου.

Από 1ης Ιανουαρίου 1999 ο DSB παρέχει στο κράτος της Δανίας υπηρεσίες δημόσιας συγκοινωνίας. Δυνάμει συμβάσεως, το κράτος χορηγεί επιδότηση ύψους 2,9 δισεκατ. δανικών κορώνων. Όταν, το 1999 το Υπουργείο Φορολογικών Υποθέσεων αποφάσισε να επιβάλει ΦΠΑ επί της εισφοράς για την χρησιμοποίηση της γέφυρας του Storebælt, η συμβατική επιδότηση που λαμβάνει ο DSB αυξήθηκε βάσει του ακόλουθου επιχειρήματος:

«Επειδή ο DSB πρέπει να καταβάλει ΦΠΑ επί της εισφοράς για τις σιδηροδρομικές μεταφορές το 1999, η καθαρή επιδότηση που χορηγείται στον DSB αυξάνεται κατά 192.5 εκατ. δανικές κορώνες».

Τούτο σημαίνει ότι ο DSB πληρώνει μεν ΦΠΑ επί της εισφοράς για την χρησιμοποίηση της γέφυρας, αλλά ο ΦΠΑ αυτός επιστρέφεται στον DSB μέσω της σύμβασής του με το κράτος. Η ιδιωτική εταιρεία εκμετάλλευσης πούλμαν δεν λαμβάνει καμία μορφή κρατικής ενίσχυσης και πληρώνει ΦΠΑ, ο οποίος δεν επιστρέφεται.

Θεωρεί η Επιτροπή ότι η εν λόγω μορφή αντιστάθμισης του ΦΠΑ που λαμβάνει ο DSB συμβιβάζεται με τους κοινοτικούς κανόνες που διέπουν τον ανταγωνισμό και τις κρατικές ενισχύσεις;

Απάντηση της κας de Palacio εξ ονόματος της Επιτροπής

(25 Απριλίου 2000)

Η Επιτροπή ενημερώνει Αξιότιμο Μέλος του Κοινοβουλίου ότι έχει ήδη λάβει πληροφορίες σχετικά με το θέμα που έθιξε και εξετάζει την εν λόγω διαρρύθμιση. Η Επιτροπή κάλεσε κατά συνέπεια τις αρχές της Δανίας να παράσχουν στην Επιτροπή όλες τις σχετικές πληροφορίες προκειμένου να αξιολογηθεί η διαρρύθμιση βάσει των κείμενων κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις..

(2000/C 374 E/209)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-0881/00

υποβολή: **Harlem Désir (PSE)** προς την Επιτροπή

(22 Μαρτίου 2000)

Θέμα: Πρόγραμμα κατάργησης θέσεων απασχόλησης μετά τη συγχώνευση των ομίλων ABB και Alstom

Το Νοέμβριο του 1999 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενέκρινε τη συγχώνευση των ομίλων ABB και Alstom, από την οποία προέκυψε ο παγκοσμίως πρώτος σε μέγεθος παραγωγός ενέργειας ABB-Alstom-Power. Σήμερα, όπως ακριβώς εφοβούντο οι εργαζόμενοι, ο όμιλος ανακοινώνει πρόγραμμα κατάργησης 10.000 θέσεων εργασίας, από τις οποίες 5.460 στην Ευρώπη, κυρίως στη Γαλλία και τη Γερμανία.

Η Επιτροπή έχει μεγάλο μερίδιο ευθύνης στην υπόθεση αυτή. Επιτρέποντας τη συγχώνευση των ομίλων ABB και Alstom, όφειλε να εξασφαλίσει κάθε δυνατή εγγύηση για την απασχόληση και να φροντίσει για την τήρηση της οδηγίας 94/45/EK⁽¹⁾ σχετικά με την ενημέρωση των εργαζομένων σε επιχειρήσεις και ομίλους επιχειρήσεων κοινοτικής κλίμακας και τη διαβούλευση με αυτούς. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπενθύμισε στην Επιτροπή την απαίτηση αυτή στο ψήφισμά του της 17ης Φεβρουαρίου 2000, αλλά ουδόλως ελήφθη υπόψη και ο όμιλος αγνόησε εντελώς την υποχρέωση ενημέρωσης των εργαζομένων σε περίπτωση αναδιάρθρωσης.

Τα διευθυντικά πρόσωπα του ομίλου είχαν γνωστοποιήσει στην Επιτροπή το σχέδιό τους για κατάργηση θέσεων απασχόλησης, όταν ζήτησαν την έγκριση της συγχώνευσης και, στην περίπτωση αυτή, γιατί συμφώνησε η Επιτροπή; Εάν οι διευθύνοντες απέκρουσαν από την Επιτροπή το σχέδιο αυτό, το οποίο αναμφιβόλως είχε καταστρωθεί το Νοέμβριο του 1999, δεν νομιμοποιείται η Επιτροπή να στραφεί κατά του ομίλου για απόκρυψη των κοινωνικών επιπτώσεων της συγχώνευσης;

Και στις δύο περιπτώσεις, ποια μέτρα σκοπεύει να πάρει η Επιτροπή για να αντιμετωπίσει την παραβίαση της κοινοτικής νομοθεσίας και να επιτύχει από τον όμιλο τη διακοπή του εν λόγω προγράμματος κατάργησης θέσεων απασχόλησης;

(¹) ΕΕ L 254 της 30.9.1994, σελ. 64.